

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. III. Corollaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

activa sine additione alterius virtutis. antecedens probatur: perfectius est dominium immediatè uti creaturis, tanquam instrumentis Divinæ omnipotentia, quàm uti mediatè: sed non est dene-gandus perfectissimo DEI dominio perfectior modus utendi creaturis: ergo.

Confirmatur. Ad absolutum & perfectissimum DEI dominium pertinet, ut immediatè conservet omnium rerum esse & operationes: ergo ad idem dominium pertinet, ut immediatè utatur creaturis, ceu instrumentis suæ omnipotentia.

12. Resp. primò, hoc argumentum nimium probare, nempe quòd DEUS de facto hoc modo utatur creaturis sine virtutibus superadditis, sicuti de facto immediatè conservat esse rerum: neque enim DEUS potest abdicare perfectionem sui infiniti domini.

Resp. secundò, negando utrumque antecedens: sicut enim non est de perfectione Divini domini, ut producat per creaturas effectum sine actione, quia implicat, ita etiam, ut iis utatur ad producendos effectus excedentes & supernaturales sine virtute operandi, quia etiam implicat operari sine posse & actu primo operandi.

Ad confirmationem disparitas est, quòd actio rerum conservativa sit continuata creatio, quæ à solo DEO est, & esse potest: utus verò creaturarum ad producendos effectus supernaturales DEO convenit, in quantum ipsas ultra suam nativam virtutem elevat, quod sine aliqua virtute intrinsecè superaddita nec esse nec concipi potest.

13. Objicies secundò: si intellectus in se non haberet virtutem partialem incompletam & inchoativam ad eliciendam visionem DEI, non influeret activè in visionem DEI, sed haberet se merè passivè per modum subjeti deferentis, sicut aqua calefacta defert calorem: sed consequens est absurdum: ergo.

Resp. negando sequelam, quia, ut statim pluribus dicitur, intellectus est virtus radicalis ad visionem, eò quòd intra adæquatam ipsius objectum contineatur Divina essentia, ac proinde sit natus perfici per lumen gloriæ ad essentiam Divinam proprio actu attingendam.

§. III.

Corollaria.

14. Colliges primò: autoritatem S. Doctoris n. 6. allegatam non favere potentia obedientiali activa, loquitur enim de illis effectibus, quos DEUS immediatè se solo absque ullo concursu creaturæ potest producere, veluti est motus cor-

porum, de quo illo toto artic. est Sermo. At verò quos effectus DEUS concurrente simul potentia obedientiali producit, non producit se solo. Sed neque adversarii concesserint, actum vitalem, saltem quàm talem, uti est actus visionis, à solo DEO produci.

Colliges secundò: Lumen gloriæ rectè collo-15 cari in prædicamento habitus, quamvis enim in hoc obtineat modum potentia, quòd det simpliciter posse; in eo tamen, quòd non se habet indifferenter ad bonè vel malè, sed ab intrinseco ad optimam operationem subiectum determinat, & disponit, intra habitus definitionem continetur.

Colliges tertio: Lumen gloriæ præstantiorem¹⁶ esse habitum, quàm sint habitus omnium donorū supernaturalium, præterquam gratia sanctificantis. Ratio primi est, quòd sit principium actus perfectissimi, nempe visionis, & participatio nobilioris perfectionis, nempe intellectualitatis Divinæ. Ratio secundi est, quòd radicale principium visionis, ut est gratia, præcellat proximo, ut est lumen, & ratio naturæ sit perfectior, quam principium formale operandi: sed gratia est participatio Divini intelligere sub ratione naturæ & primæ radicis; lumen gloriæ verò sub ratione principii proximi: ergo.

Colliges quarto: Lumen gloriæ non esse for-17 maliter unionem essentia Divinæ cum intellectu Beati. Ratio est primò: quia cum actus & potentia ad se mutuo cum debitis requisitis sunt proportionata, se ipsis uniantur absque vinculo intermedio (ut suppono ex Philosophia) sed intellectus dispositus lumine gloriæ est proportionatus ad actum Divinæ essentia, tanquam forma ex se infinite intelligibilis: ergo immediatè se ipsis uniantur. Secundò: unio debet se tenere ex parte utriusque extremi uniti: sed lumen gloriæ non tenet se ex parte essentia Divinæ, neque ipsam ullà ratione afficere & determinare potest: ergo.

Colliges quintò: Lumen gloriæ non tantum¹⁸ esse necessarium intellectui ad eliciendam, sed etiam recipiendam DEI visionem, cum iste non modò in ratione principii, sed etiam subjeti sit improporionatus visioni. Neque iterum obtundas paritatem à lumine gloriæ, quòd nullam sibi præviam dispositionem requirit: ut enim sup. insinuavi, dispositionis non est dispositio: unde quia lumen gloriæ est ipsa dispositio & elevatio in vitam supernaturalem, nullam præviam sui dispositionem requirit. Ipsa verò visio non est dispositio, sed perfectio vitalis potentia in proportionato vitæ gradu confluit.

ARTICULUS III.

Quomodo lumen gloriæ cum intellectu concurrat ad visionem?

S U M M A R I A.

1. Quorundam antiquorum sententia refelluntur.
2. Diversitas sententiarum.
3. Astruitur intellectui activus influxus in visionem.
4. Astruitur influxus principalis.
5. Differentia inter influxum instrumentalem & principalem.
6. Impugnatur causalitas partialis.
7. Quo.